

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő
és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 10 kr.

A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D Fia könyvnyomda

A vármegyei tisztviselők.

Az egész ország vármegyéinek tisztviselői évről-évre izgalommal lesik az országos budgetet, aggódó reménységgel futják át a belügyi tárcza rovatait, évenként tesznek feliratot s miután meggyőződtek, hogy azon bizonyos szerencsés csillagzat feljöveteleit nem helyezték ki látásba, fátális megadással készülnek a további reménykedéshez.

Jó, jó, hanem a nélkülözésnek, a reményben csalódásnak megvannak a maga káros következményei is; a testi erőkben elernyedés, a lelki elfásultság, a közöny, a munkakedv természet szerű, hanyatlása — melyek hála istennek megyénket megkímélték — mind nyomában járnak a kényszerű bójtölésnek. Már pedig a megélhetéshez valamivel több is kell, mint a bójtölés és a jó reménység.

A legutóbbi országos jegyzői közgyűlésből kifolyólag a községi jegyzők magukat az ország pariáinak nevezték; hanem nem tudom elképzelni, hogy milyen nevet használnának a vármegyei tisztviselők, ha a maguk helyzetét méltó szóval akarnák kifejezni.

Hogyha egy behasonlítani akarjuk az állami tisztviselőkével az övéket, ha teljes komolysággal mérlegre tesszük a kettőt, be kell látni minden érdekeletlen, elfogulatlan ítélkezőnek, hogy tulajdonképpen kifejezhetőleg össze sem hasonlíthatók, azért, mert nem lehet olyan pontra helyezkedni, ahonnan a kettő áttekinthető lenne. Kizárja ezt legfőképpen a vármegyei rendszer, azon értelemben, mely szerint az egy vármegyét szolgáló tisztviselők előléptetésüket csak azon vármegye hivatali karában várhatják s remélhetik, a melyben szolgálnak; várhatják, a mig

valamelyik felebbvaló időközben elhal vagy nyugdíjba helyeztetik; remélhetik, amennyiben a vármegye szeszélyes közönsége kegyeit sikerül megnyerni s biztosítani. És ha azt is tudjuk, hogy egy-egy vármegye tisztikara igen csekély számú, az élhetés legszegényebb feltételeivel bíró tiszt állásokkal van berendezkedve, úgy meglehet érteni az ezen fokon aluli állásokban levő tetterős, tenni vágyó, becsülettel, a legjobb tudással szolgáló, teljes előképzettségű tisztviselők kétségbeesését sorsuk iránt. Továbbá még a fizetési osztályok sincsenek fizetési fokozatokkal rendszerezve, a melyek a bizonyos időt szolgáló tisztviselő illetményeinek emeléséhez lépcsőfokul szolgálnának. Így aztán a vármegyei tisztviselők és az államiak helyzetét oly módon egybe hasonlítani, hogy a különbség kifejező méretekkel megállapítható legyen, egyforma mellékkörülmények hiányában lehetetlen.

De tekintsünk el a kiinduló pont hiányától és az illetményeket vessük egybe az igazságsügyi tisztviselőkével.

Egyenlőfoku iskolai előképzettség van a bírói, ügyészi s a közigazgatási fogalmi s külső igazgatási tisztviselőinél. Lássuk fizetésüket az állásuknál. A fizetése az albirónak, az alügyésznek 1100—1300 frt, a járásbírónak, a törvényszéki bírónak, az ügyésznek 1600—2400 forintig, a törvényszéki elnökek 2500 frt, addig a vármegyénél a főszolgabíró és tiszt ügyész 1100—1300 frt, a főjegyző, árvaszéki elnök 1300—1400 frt fizetést, az alispán 1500—1800 frt fizetést bír. De, mert a vármegyei tisztviselők a nyugdíjalaphoz fizetésök 5%-ával évenként hozzájárulni tartoznak, a mely teher az állami tisztviselőknél nincs meg, az 1100

frtos megyei állások után, ezen összeg csak 1045 frtra száll alá, tehát az igazságügyi tisztviselőknél általunk felvett 1100 frt legalsó fokozatot tisztán véve, csak 3—4 vármegyei tisztviselőnek van 1100 frtnál több fizetése, u. m.: alispán, főjegyző, árvaszéki elnök és esetleg az első aljegyzőnek, pedig a tisztikarnak számos jogvégezett tagja van, akik a jogi előképzettséget igénylő rendes állásokban vannak. Ha 1100 frtot vesszük azon minimumnak, amely a megélhetés feltételét legalsó fokon biztosítja, ezen 1100 frt fizetésen felül ime a sok közül csak három-négy megyei tisztviselő emelkedik.

Ott a gyakornok-aljegyző előtt számos oly állást látunk, amelyek a megélhetést biztosítják, addig a vármegyénél a jogász tisztviselőt csak 3 ily állás kecsegteti. És nem is magas fizetésű állások, mert hiszen a bíróságoknál az 1710 frtos legalsó megyei tiszt fizetést a bírói állások fizetése felül haladja.

Ha ezen viszonyítás közben ismét hivatkozunk a bíróságnál tapasztalt előhaladási esélyekre, ellenben a vármegyeieknél kiemeljük, hogy ott minden hullámszás csaknem ki van zárva, akkor fogjuk elképzelni a roppant különbséget.

E csekély fizetésnek bizony gondot ad a beosztása, ezzel családát tartani, neveltetni, élni, ruházkodni, a társadalom követelményeihez alkalmazkodva csak a legszerényebb színvonalat is megtartani, nem lehet, nincs rá eset.

És eddig panasz nélkül hordták a terhet mindnyájan, pedig sokan vannak, kik mind jogosan emelhetnék tiltakozó szavukat a mostoha állapot ellen. Áll az az egész tikarra, amit fentebb láttunk a szakosztályokra, segédkezelő személyzetre.

Megtisztulás.

Késő éjjelre járt az idő. Künn a természet csendes álomba ringatta magát, melyhez édes molodiaként szólt a lágy szellő halk susogása a lombok között — benn pedig a hálószoba ablakánál állott az ifju férj és elmerült a természet csodás összhangjába. A feleség, az ifju asszonyka már aludt a kék török sátras sárgaréz angol ágyban és karját, azokat a szép karokat kitárta a mellette lévő üres hely után, mintha azt akarná magához ölelni. A szoba csendes, csupán az ifju asszonyka lágy pihegése hallzik — egy csendes szuszogás, mely azt mutatja, hogy az első álom mélysége lepte meg.

A férfi az ágy felé néz, aztán visszafordítja fejét erre a holdvilágos csendes éjszakára, mely eszébe juttatja az átélt ifjuság zsibbasztó éveit és ázt a sok tivornyát, melyen átesett. Lelke elmerült e csend között és visszazárt a múlt homályai közé, a regényes legényélet magányába. Mikor négy fal csendessége volt mindene, melyben egyedül volt mindig — és csupán önelkének sugallatát követte. Meglepte a kísértés és e pillanatban a házasságot egy szük kalitkának találta, mely nem engedi ki a vágyak vad tűzébe; egy rideg intézménynek, mely megszegi a legényélet repkedő szárnyait. Az ifju férj egyszerre kivágyott ismét e csendes helyről, vissza a régi czimborák közé, kiknek társaságába kaczagó hölgyek vannak, kik ébren vannak és forrón ölelnek, nem úgy, mint az ifju asszony, ki alszik és nyugalmat akar, mikor az ő vére lázasan lüktet.

Szilaj erő magával ragadta és csak azt érezte, hogy e hely neki nem a boldogító tűz — az oda künn van abban a forrongó éjjeli életben, mely tele van szerelmi démonnal s titkos gyönyörökkel. Nem tudott szabadulni a mult képétől és hidegnek, üresnek tetszett otthona s visszavágyott ismét azok közé — a vig társaságokba — kik majd felvidítják s eloszlattják szomorú kedélyét, melyet ez asszony hozott magával a házba.

Még egyszer a nőre nézett, de ez mélyen aludt és lassan suttofta férje nevét, melyet azonban ez már nem hallhatott, mert csendesen, de valami szilaj tüztől hajtva, kilépett a szoba ajtaján.

Az éjjeli levegő üdésége csapkodott arczába — a kertből felverődő virággillat bódító levegője megszedítette. A házasság rablánczeit ott hagyta az ajtón belül — mert itt szabad — szabad, mint volt, mikor még ifju életét élte. Hallgatózott egy darabig. A mulatók éneke verődött erre s halk zene egyes ütemeit szállította felette tova az éjjeli szellő. Bódultan ment az ismerős uton az ismerős hely felé, melybe egykor lelke egész melege éledt s melyben boldognak érezte magát. El a tiszta levegőből oda a füstös pincze helyiségekbe, a mulató külön szobák szivarfüstös légjébe, ahol könnyebben fog lélegzelné ismét. Ugy érezte magát, mint egy alvajáró, ki visszavágyik s visszasiel a régi ábrándok közé.

A vad tivornya most vette csak kezdetét. A régi czimborák vidám harsonája zugott feléje, mikor a nehéz levegőbe megismerték őt és poharat nyújtottak feléje és ő ivott — de ügyetlenül, mint ki

most kezdi megérteni, mi az a gyönyör. Ajkát égette a bor és kiejtette kezéből a poharat izgatottságában. A nők nevettek, a férfiak ujat nyujtottak feléje és ő ivott, mintha mindazt a szenvedélyt, mely most benne felébredt, abba kívánná fojtani. A régi szeretők átölelték s szilaj, gyújtó csókokat nyomtak homlokára és ő engedte, mint az ifju leány, ki a haláltáncot járja. Elbódult a mánortól, a pezsgő is fejébe szállt, mikor feléje nyujtotta a poharat ismét a régi ideál:

— Igyál!

A parancs fogott, a pohár üres lett s a cigány reá kezdett a régi nótára, mely mellett olyan sokat mulatott régen... nagyon régen...

— Igyál! szólt ismét a hang — és ő ivott tovább, bár érezte, hogy feje szédül s a bor megárt.

Tomboló táncot kezdett az ifjuság, a sorba ő is bekerült s repült a forgatagban, mint szélben a falevél. Csak most kezdett igazán élni és elfelejtette, hogy mindez ő reá nézve elveszett.

— Igyál! — szólt ismét a hang és ő ivott — az örületes táncz a fullasztó légben még tovább járta és a nők könnyű öltözetét akként lengette a táncz üteme, hogy többet látott, mint a mennyit kívánt. Csak most kapta el igazán a szenvedély — legény-tánczot járt a régi ideállal, kinek ismét karjai közé esett — és szerelmes szavakat suttozott neki. A mánor leverte és bódulttá tette és ez állapotban sugta:

— Tiéd vagyok ismét és örökre, szeretlek, csak téged szeretlek. Szeretsz ugy-é? ugy mint ré-

Elismerjük, el kell ismernünk e jogos méltatlankodásukat s szükséges, hogy a közvélemény figyelme e tarthatlan helyzetre reá iránytassék.

Belföld.

Kegyelem a szökött katonáknak. A király nov. 20-án kelt elhatározásával a császár-jubileum ötletéből a büntetés hátralevő részét elengedi a közös hadsereg, haditengerészet és m. kir. honvédség állományába tartozó mindazon egyéneknek, kik a fegyvergyakorlatra behívó parancsnok nem engedelmességgel, jelenleg büntetés alatt állanak; azokkal szemben pedig, a kik hasonló büntetés miatt vizsgálat alatt állanak, az eljárást megszünteti. Ugyanilyen kedvezményben részesülnek a magyar korona országaihoz tartozó mindazon egyének, a kik, mint állítási szökevények, jelenleg büntetés alatt állanak, vagy ellenük vizsgálat van folyamatban. Azok, a kik más bűncselekmény miatt büntetőbíróiággal üldözöttek, a kegyelmi tényben nem részesülhetnek.

A magyar testőrség. Egy kellemes hír érkezik Bécsből, a magyar testőrség különválasztásáról és arról, hogy állandóan Budára helyezik át a magyar királyi udvarhoz. Mi azt hisszük, hogy a testőrségi alap kezelésének módosításáról folynak tárgyalások, de ezekben nincs még semmi definitívum.

Az indemnity vita. M. hó 24-én kezdte meg a képviselőház tanácskozását az indemnity fölött, mely, ha az ellenzék készülődései nem csalnak, igen igen hosszadalmas lesz. A függetlenségi párt már határozatilag kimondotta, hogy a kormány ellen a legmesszebbmenő küzdelmet folytatja, a nemzeti párt tegnapi határozatával pedig továbbra is fentartja a szélsőballal a fegyverbarátságot. A néppárt, melynek kicsiny tábora eddig hűségesen szolgálta az obstrukció ügyét, most némileg rezerváltabban tartja magát, de az ellenzék többi árnyalatai ennek dacára számítanak e párt támogatására is. Ily körülmények között az indemnity-vita arányai ma még beláthatatlanok, senkisé tudja, hogy mikor fog az ellenzék jobb belátása győzni, és ma még senki se mondhatja meg, mi lesz az év végével? Bécsi lapok jelentése szerint maga a miniszterelnök sem bizik abban, hogy január elsejéig meg legyen szavazva az indemnity, a kiegyezési és ujonczozási provizórium, de — ugyan-ezen forrás szerint — a kormány el van szánva az utólagos jóváhagyás reményében saját felelősségére az ügyeket tovább vezetni. Hogy mi igaz ezekből a verziókból, azt ma még nem tudni, annyi bizonyos, hogy a kormány a kisebbség terrorizmusa előtt nem fog egyszerűen kapitulálni és érvényesíteni fogja a többség jogait.

Katonatisztek fizetésemelése. A véderő bizottság legutóbbi ülésén szóba került a katonatisztek fizetésemelésének kérdése. *Fejérváry Géza* b. honvédelmi miniszter, hir szerint, ez alkalommal kijelen-

tette, hogy ő szeretné leginkább, hogy a katonatisztek gyöngye javadalmazását emeljék, sőt ezt szóba is hozta, de a fizetés fölemelés csak akkor történhetik meg, amikor az aránylag gyöngébb javadalmazású állami és közigazgatási tisztviselők helyzetén is határozatosan segíthetnek.

Irodalom.

Világtörténelem. Uj, hatalmas és igazán hézagpótló munkával szaporodott a magyarirodalom a nagy művel, melyet a napokban *Nagy képes világtörténelem* cím alatt a Révai Testvérek irodalmi részvénytársaság megindított.

Nagyszabású vállalat ez, melyre a kiadók vállalkoztak, a melynek nem csak szemmel látható, hanem abszolút értéke is lesz a nagy közönség, amely hazájának és nemzetének történetét mindig csak idegen forrásból, téves álláspontból látta megvilágítva, örömmel nyul majd e munka után, mely az első magyar világtörténelem érdemeivel is dicsekedhetik.

A tizenkét kötetre terjedő mű első kötete már meg is jelent, s a kik eddig sajnálkozva nélkülözték ezt a művet, örömmel üdvözölhetik ezt az új szép vállalatot. A művet *Marczali Henrik* szerkeszti, aki mellé a legjelesebb erők sorakoznak.

Akik az egyenkint 8 forintban megállapított kötetek árát nagy költségek tartják egyszerre, megszerzhetik az egész munkát 240 egyenkint 30 kros füzetekben is. Szép, értékes könyvet szerez meg vele és mivel a világtörténelem az emberiség történelme is, ez a munka egy egész könyvtárral ér fel.

Ujdonságok.

Kinevezések. A közoktatásügyi miniszter *Szász Elek* és *Bakó Lázár* néptanítókat az új-szekelyi állami elemi népiskolához rendes tanítókká nevezte ki.

Császár jubileum. Országszerte megünnepelték ő felségének osztrák császárrá történt megválasztásának 50-ik évfordulóját. A magyar nemzet feltétlenül hódolattal veszi körül koronás királyát, aki, a midőn hatalmát az alkotmányból meríti, egyszersmind legfőbb őre az alkotmánynak. De nem csak hódoló, hanem csodáló tisztelettel és rajongó szeretettel veszi körül *Ferencz József* személyét, akiben a fejedelmi erények oly harmonikusan egyesülnek a férfui erényekkel. Visszatekintvén elmúlt századok viszontagságos történeteire, mindenha örömmel telt meg szívrünk, elgondolván, hogy mióta *Ferencz József* viseli Magyarország szent koronáját, ennek az egységnek a világ előtt való dokumentálására a nyitott momentum nem tette kétségessé. Városunk is kivette részét e napon az általános ünneplésből. Az összes hivatalok, testületek, tanintézetek ifjúsága tanáraik vezetésével megjelentek az egyes felekezetek templomában tartott istentiszteleteken. Az ünnepi templomozás után az egyes hivatalok és testületek tisz-

telegtek gróf *Haller* főispánnál, a ki a tisztelgőket a vármegyeház kistermében fogadta s beszédében biztosította a megjelenteket, hogy jókívánataikat a trón zsámolyához fogja juttatni. Este a fellobogózt városot kivilágították. Egy nevetséges és egyúttal sajnálatraméltó incidens is történt, amennyiben egy pár gyermek-tanuló hangos kiabálással akarta megzavarni az ünnepi hangulatot, azonban a legelső rendőr láttára köddé váltak s így a rend csakhamar helyreállott.

Vármegyei közgyűlés. Vármegyénk törvényhatósági bizottsági tagjait *Jakab Gyula* alispán hallerkeői gr. *Haller* főispán megbízása folytán e hó 10-ének d. e. 10 órájára, a vármegyeház disztermében rendkívüli közgyűlésre hívta egybe. A tárgyszorozat kormányrendeleteket, hivatalos előterjesztéseket, szabályrendeleteket, községi ügyeket, átiratokat és kérvényeket foglal magában 27 pont alatt. E közgyűlésen fog előterjesztetni *Jakab alispán* nyugdíjazás iránti kérése s ekkor fog a nyugdíjválasztmányi határozat alapján szükségessé vált helyettesítés megejtetni.

Jakab Gyula. Mult számunkban ilyen címmel közöltük volt, hogy megyénk alispánja *Jakab Gyula* ez állásáról lemondott, s azt a nyugdíjválasztmány el is fogadta. E cikk nyomán több lap közölte volt e hirt, s egyes ellenzéki lapok különös kommentárokat fűztek hozzá, melyekre *Jakab Gyula* a M - r P - r 266. számában a következő nyilatkozatot tette közzé:

Az „Udvarhelyi Híradó“ idei 48-ik számában közölte, hogy alispáni állásomtól megválni szándékozom és nyugdíjazási kérésem már tárgyalva is lett.

Az „Ellenzék“ november 28-iki számában jónak látta ezt a hirt átvenni, azzal a százkasztikus megjegyzéssel, hogy „megunta az alispáni szék dicsőségébeni sütkérezni“.

Nem volt ugyan szándékom sütkérezni ama dicsőség sugáránál, hogy szerény egyéniségem és arra vonatkozó ügyek közlésével a hírlapolvasó közönség foglalkoztassék, de az említett passzusra vonatkozólag felhiva érzem magamat kijelenteni, hogy:

Igen is szándékom ezen év végével alispáni állásomtól visszavonulni és a 32 évi szolgálatom által kiérdemelt nyugdíjat venni igénybe. Az indokolása azonban téves az „Ellenzéknek“, mert 1897. szeptember havában igen tisztelt barátom és főispánom gróf *Haller János* ur által fel lettem kérve, hogy engednék a közbizalom megnyilvánulásának s fogadnám el az alispáni széket. Én e felkérésnek engedtem, de ő Méltóságához intézett nyilatkozatomban határozottan hangsúlyoztam, hogy tekintettel előrehaladt koromra, csakis egy évre vállalkozhatom e terhes állásra.

Arrol is értesültem, hogy olyan hir terjedett el a megyében, hogy sértett hiúság által ősz'önözve, visszalépésem után megyei ellenzéket szándékozom szervezni.

Ezzel a kacással szemben csak annyit jelentek ki, hogy 1867. óta, mióta t. i. a közpályán vagyok, a Deák-pártnak és a nyomába lépő szabadelvűpártnak voltam a híve, az vagyok ma is és az is maradok.

Szekely-Udvarhely, 1898. nov. hó 29.

J a k a b Gyula, alispán.

Szabad lyceum. Kevés számú, de válogatott közönség előtt, melynek soraiban megyénk főispánját, hallerkeői *Haller János* grófot is láttuk, nyílt meg városunkban m. hó 27-én a szabad lyceumi előadások második sorozata dr. *Solymossy Lajos* tanárköri elnök bevezető beszédével és *Ravasz Árpád* koll. tanárnak *Vajda János* költészetéről tartott felolvasásával, mely úgy költői szép nyelvezetével, valamint érdekes tárgyánál fogva nagyobb hallgató közönséget méltán megérdemelt volna. A ma délután 5 órakor a r. kath. főgimn disztermében tartandó lyceumi előadáson *Csehély Adolf* főreáliskolai tanár, Udvarhelyvármegye népies műiparáról fog felolvasni, melyre az érdeklődő közönség figyelmét felhívjuk.

Az idei tél. A köd szítál, a prémes gallérlák meg a városi bundák előkerültek a naftalinos szekrényekből, a fakereskedők meglegedetten dörzsölik a kezüket, a *Szabad Lyceum* előadásainak a sora megkezdődött, szóval: itt a tél. Mi sem természetesebb tehát, minthogy a tudós német leveli béka, *Falb Rudolf* is jelentkezett már s kiadta az idejéről prognosztikonját. Szerinte e hó első fele száraz lesz, a hőmérsék a normálisan alóli, amely a hónap második felében emelkedik. Nagy terjedelmű hóesések *Januárban* folyton esik majd a hó, a hőmérsék eleinte alacsony, később emelkedik. *Február* első fele igen hideg lesz, majd hirtelen időjágyulás áll be, a hó 10-ike körül északi fényjelenségek várhatók. *Márciusban* kezdetben igen hideg lesz az idő, vége felé lágyl. Ebben a hónapban ismét sűrű hóesések lesznek. Így jósolja legalább *Falb Rudolf*.

A Nőegylet fillérestélye. A 30-án tartott fillérestélye műsorát — mint ahogy azt már említettük — nem közölni tudtuk s így az teljesen meglepetés számba ment a jelen volt díszes közönségnek. Az estélyt *Szajder Zsuzsa* és *Daróczy Ninuka* rendezték, míg

gen? Ezentúl a régi lesznek ismét s kezdjük a vigadók tánczát, mint hajdan a szabad idők alatt.

A nő nevet és kezdi elől a megszokott szerelmi vallomást, mely végleg elbódítja az ifju férj fejét.

A cigány zenéje egy pillanatra elhallgatott s a táncz is megszűnt s halk szerelmi suttogás hallatszott minden fölül — még csak most kezdődik az orgia. A nő magához öleli a férfit s úgy tesznek, mint régen, mikor szerették egymást e hely undorító levegője között. A férfi fejében pedig szédülést érzett s nem tudott megállani a lábán s kedvese karjába rogyott.

— Szeretlek ismét, úgy mint régen, ölelj meg és csókolj forrón, emésztőn, úgy mint régen.

A nő megtette és feléje hajolva lassan, nevetve megszólalt:

— Hát feleséged hol van? Miért nem hoztad el? A kis ostobának akadna itt valaki.

A férfi egyszerre összerázkódott, ellökte magát a szerelmeskedőt és felugrott. Feje szédült és fullasztotta a lég. Kalap nélkül támolygott az ajtó felé s felszakította azt. Még egyszer vissza nézett a füsttel terhes levegőjű szobába, melyben már kezdett a lámpa elaludni és fátyolt vont reájok a felhő tömeg. Kifestett arcu nők buja nevetése bántotta fülét és ajkát égette a csók, a melyet kapott. Ugy érezte magát, mint ki egy kínos álomból ébredt fel, és undorral, megvetéssel futott vissza az ismerős uton a régi tanyától, ott hagyva azt bűnével és szennyével együtt.

Az éjjeli szellő üdítőn hatott reá s ő futott

vissza a zöld mezőn az elhagyott ház felé oly sebesen, mintha multjától akarna elszakadni, melyet ott hagyott abban a füsttel terhes szobában, a kifestett nők között. Mikor az ajtóhoz ért, lassan nyitott be. Az ablakon keresztül beverődött a hajnali fény szürkése, mely az ég biborját bevonta. Csendesség és kellemes illat lepte meg, melyet az asszony ártatlansága hozott magával. Mint ki sulyos bünt érez lelkén s canossát jár, leverten huzódott az alvó nő felé, ez megrebbent, mint az ijesztett madár és mikor nagy szemét, melyet sűrű szempillája teljesen elfed, felnyitja, a meglepetés hangján, de egy kissé álmosan kérdi:

— Te vagy az, édes kicsi uram?

A férfi némán öleli meg, de nem meri megcsókolni, mert még az ajkát égeti az a tűz, melyet az a ledér nő rálehel. Mintha e nőtől enyhülését erre megtalálná, a márvány homlokra szoritja reá ajkait — és arca elpirul, mert az enyhülést megtalálta a megtisztulással együtt. A nő gyöngéden vonja magához ifju férjét s aggódó szeretet hangján kérdé:

— Hol voltál ilyen sokáig — hiszen nagyon vártalak?

A férfi mintha egész bűnét akarná bevallani egy biztosítással, hogy többé el nem szakad innen, fejét neje meleg keblére hajta és lassan suttogja:

— Bocsáss meg — elmentem, hogy a legényéletől elbucsuzzam örökre.

Adams.

a közreműködők gr. László Ádám főjegyző, ki egy kedves elbeszélés felolvasásával és Lányi Erzsike, — ki egy költeményt adott elő a már ismert rutin-jával — voltak. A műsor után ez este is táncmulatság volt. A jövő szerdai (7-iki) estélyt dr. Valentsik Ferenczné és Esztergár Bálintné rendezik, amely alkalommal ugyancsak gr. László Ádám fog felolvasással közreműködni és Steinburg Viktorin, László Mariska, ifj. Jakab Gyula és Kovács Albert egy vigjátékot adnak elő. Az estéhez fűzött reményeségek bizonyára be fognak válni, a mely, hogy még zájossabb legyen, a rendezők konfetti- és serpentinről is gondoskodtak.

Tűz Zetelakán. Ismét tüzesetről értesítenek Zetelakáról, amely ott rövid pár hó alatt immár a harmadik eset. Múlt hó 30-án este hét óra tájban eddig ismeretlen okokból a Szabó János csüre kigyuladt, s csak hosszabb munka után sikerült a tüzet annyira lokálizálni, hogy a szomszédos gazdasági épületek megmenekültek.

Iparosok fillérestélye. A hétfőn, 28-án, megtartott fillérestély már érdekes műsoránál fogva is nagyban hozzájárult a telt házhoz. A műsor minden egyes pontját érdeklő hallgató végig a jelen volt szép közönség, melyet Ferenczy Póli kezdett meg, Tompa Virágregéjének egyik hangulatos költeményét — kellő hangsúlyval, kevesebb bátorsággal szavalva. A gróf László Ádám m. főjegyző felolvasása, a mint ehhez már szokva vagyunk, mindvégig lebilincselte a közönség figyelmét. A műsor legutolsó pontjaként László Mariska és ifj. Jakab Gyula adták elő a Hypnotizmus dialógot, és ha lehet ezt mondani, még nagyobb rutinnal és sikerrel, mint az egyik megelőző négyletű fillérestélyen. Egy szavalt elmaradt. A műsort éjfélig tartó táncz követte. — A holnapi fillérestélyen egy I felvonásos vigjátékot adnak elő. A darab címe Egyetlen leány, írója gr. Fredró Sándor. A meglehetősen hosszú vigjáték személyei a következők: Vass Irma, Hermann Helén, Paláncz Emma, Szabó Ilonka, Mészáros Róza, ifj. Szemerjay Károly, Stich József, Berze Ignác, Mészáros Zoltán, Váczy József, Heltás Gusztáv. A darabot Lakatos Vilma szavalata fogja követni. Ez estélyre, amint már az jelezve volt, a belépti díj ugy nő, mint férfiak részére 20 kr. Az estély rendezői: Fischer Ferencz elnök, Ferenczy Mariska, Scharzszen Helén, Papp Z. József, Kovács Antal.

A farsang hírnöke. Igen valószínűnek tartjuk, hogy az ez évi farsang sem — bármilyen rövid is az — nem fog mulatság dolgában hátrább maradni a múlt évinél. A sok táncmulatsággal összekötött fillérek között is jut elég idő egyes nagyobb szabású hangversenyek és táncmulatságok rendezésére. Az első hangverseny, mely egyszersmind megnyitója s lesz az ideai mulatságok sorozatának, e hét szombatján (10-én) lesz s főrendezője Nosz Gusztáv főreálisk. tanár, akinek személye elég biztosíték arra, hogy az fényesen sikerüljön. A kibocsátott meghívó különben így szól: A sz.-udvarhelyi m. kir. áll. főreáliskola f. évi decz. hó 10-én az ifj. kirándulási segélyz-alap javára az intézet tornacsarnokában hangversenyt rendez. Műsora ez: 1. „Rajta, előre“. Beckertől. Énekli az ifj. vegyeskar. 2. „Keringő“. Gy. A.-tól. Előadja az ifj. zenekar. 3. „Iskarióth“. (V. felv. 1-ső jelenet.) Várady A.-tól. Szavalja Hann Peppi k. a. 4. „Diadalének“. Händeltől. Előadja az ifj. ének- és zenekar. 5. „Margareta a rokkánál“. „Vorei Morir“ stb. Énekli Jánosy Ilonka k. a. 6. „Két levél“. Monolog. Irta Géczy István. Előadja László Mariska k. a. 7. „Bordal“, Verdítől. Zongorakísérettel előadja az ifj. férfiak. 7. „Valse de concert“. Előadja B. Kertész Béláné urnő, mint szerző. 9. „Szülőföldem“. Erődi Ernőtől. Énekli az ifjusági vegyeskar. 10. „Induló“. Morascher H.-tól. Előadja az ifj. zenekar. Belépő jegy I. és II. sor és oldal-székek 2 korona, III—VIII. 1 kor. 60 fl., állóhely 80 fl., tanulójege 50 fl. Kezdeté este 7¹/₂ órakor. Jegyek előre válthatók Gyertyánffy Gábor könyvkereskedésében és este a pénztárnál.

Éjszakai tragikomédia. Mulatságos történetről értesít lapunk egyik barátja, amely e héten városunk egyik fiatal házaspárjának házában játszódott le. A férj éjjelenként nagyon hortyogott, ami az asszonyt idegessé tette, s feltette magában, hogy leszoktatja férjét erről a hibáról. A menyecske anyjával együtt egy éjjel a férj ágyához lopódzott, s a mély álomba levő arczára hirtelen egy vizes kendőt borítottak. A férj azt hitte, hogy megtámadták, felugrott ágyából, hadonászott maga körül, miközben az éjjeliszekrény táványlapját lelökte, mely az anyós lábára esett s bujjait ősezevuzta. A fiatal asszony egy ökölcspást

kapott az arczába, s egy fogát vesztette el. Az egész jelenet sötétben történt. Elképzelhető mindnyájuk meglepetése, a mikor lámpást gyújtottak.

A biztosítás érvénye és a biztosítási díj lefizetése. A magyar judikaturának azon álláspontját, hogy a több évre kötött tűzbiztosítási szerződésből csak egy év kötelező a biztosítottra, de ez föltétlenül kötelező, tovább vitte a budapesti kereskedelmi és váltótörvényszék egy újabban kelt határozatával. Az eset az volt, hogy a biztosítási szerződés létrejött, de a biztosított a díjat nem fizette le. A biztosított objektum leégett, mielőtt a biztosított fél egy krajczárnyi díjat fizetett volna. A társaság arra hivatkozott, hogy mindaddig, míg a díjat meg nem kapta, a veszélyt nem is viselheti és nem fizette a biztosítási összeget. Pörre kerülvén a dolog, a bíróság kötelezte a társaságot a biztosítási összeg megfizetésére, mert a biztosított fél köteles lévén a biztosítási díjat lefizetni, a társaság tartozik viselni a kockázatot. Ha a biztosított a lejárt díjat nem fizette le, ezen kése delme nem vonja maga után a biztosítási szerződés hatálytalanulását, hanem pusztán azt, hogy köteles a fél a biztosítási díjat lefizetni és ezért beperelhető. Ez az elv jogászilag lehet helyesen megokolva, de a biztosító társasággal szemben bizonyára igazságtalanság, mert kényszeríti őt a veszély viselésére, mielőtt birtokában lenne a díj, melyből a biztosítási alapot összerakja.

Az újságírói sorsjáték főnyereményei. Pár nap óta ritka szép látványosságban gyönyörködhetnek a budapesti Kossuth Lajos-utcán járó-kelek. Ez az újságírói sorsjáték kezelségének kirakata, melyben kivannak állítva a Budapesti Újságírók Egyesülete által rendezett sorsjáték főnyeremény-tárgyai. A 100,000 korona értékű főnyeremény pompája, szépsége, művészi kompozíciója valóssággal meglepte a bizottságot, s a szakértők gondos megvizsgálás után konstatálták, hogy értékére nézve is megfelel a megszabott föltételeknek. Ez a főnyeremény egy egész ékszer-garnitúra, mely gyémántokkal és hatalmas drágakövekkel kirakott diademből, nyakékből, karpereczből mellfűből, fülbevalóból és egy gyűrűből áll. Olyan ékszerek, amiket bármelyik fejedelemnő is büszkén viselhet. A 20,000 koronás főnyeremény egy pompás gyémántokkal kirakott nyakék és fülbevaló. A bizottság arra vonatkozólag is konstatálta, hogy egy ötvösművészeti szempontból, mint értékére nézve egyformán megfelel a föltételeknek. A bizottság ezen kívül a többi nyereménytárgyakat is gondosan megvizsgálta, s valamennyire nézve a legkedvezőbb véleményt mondotta ki, amit azután a jelen volt kir. közjegyző jegyzőkönyvbe foglalt. A sorsjáték első huzása már január 4-én megtartatik s így a közönség jól teszi, ha mielőbb ellátja magát sorsjegyekkel, annyival inkább, mert innen-onnan elfognak, olyan nagy a kelendőségök. Minden sorsjegy, melynek ára csak 50 kr, mind a hat huzáson játszik, s így egy sorsjeggyel hat nyereményt is lehet csinálni. A sorsjáték kezelsége kötelezi magát, hogy a nyereménytárgyakat, ha a nyerő fél kívánja, 20% levonása mellett készpénzzel visszaváltja. Sorsjegyek lapunk szerkesztőségében kaphatók

Társas összejövetelek.

A „Keresztanyád-asztaltársaság“ elnöke indítványára elhatározta, hogy a hosszú téli esték beálltával, szintén társas estélyeket fog rendezni.

Hosszabb gondolkodás után rávettem magam, hogy derék elnököt saját, csendes otthonában fel fogom keresni, hogy tőle ott bizalmas beszélgetés közben, erre vonatkozólag kivegyek egyet-mást.

Alig léptem be hozzá, a kölcsönös bemutatkozások után kijelenté:

— Célunk az, hogy az üres, semmittevő estéknek vége legyen, mert ezután csak az igaz érdemeket fogjuk koszoruzni. — Különbben igen előzékenyen és nyíjasan fogadott. Mikor megtudta, hogy ki vagyok, elkezdett nevetni. Kivettem az óramat és vártam meddig fog nevetni? Délután hatig nevetett egy huzamban. Közben sem én, sem ő nem ettünk semmit. Végre 6 órakor abban bagyta a nevetést, mert az alakuló közgyűlésre kellett mennie. Ekkor én kezdtem nevetni és így igen jól megfértünk együtt.

A gyűlésen már sokan voltak jelen, a kik a „Gyere be rózsám...“ közkedveltségnek örvendő nótát énekeltek. Egy pár szerencsés ökölcspással utat tudtam magamnak csinálni. Az elnöktől nem messze foglaltam helyet, aki birsalma saját és szentjánoskenyeret evett. Később kiszült, hogy a szentjánoskenyeret Tolyás ur hozta a zsebében.

Az elnök egyszer rémülten felsikoltott. A szentjánoskenyérben egy szentjánosbogarat talált és ez most ijedtében elkezdett világitani.

Annyira megijedt e sajátságos esettől, hogy leakart köszönni. Alig tudtam lelket és szentjánoskenyeret venni bele.

Az ülés igen unalmas, hogy ne mondjam száraz volt.

Rosszat sejtettem. Féltem, hogy tünetni fognak. Mindezekelőtt a téli kabátomat hoztam biztonságba, hogy őt el ne tüntessék, azután én is a tömeg közé vegyültem. A városi banda zenedarabokat adott elő, mire az egész közönség kiabálni kezdett. Én is kiabálni kezdtem, mert én mindig kiabálok, ha valaki csunya dalokat zenél. Erre megjelent az emelvényen az elnök, melyről időközben távozott, és amint már régen sejtettem, biztatott minket, hogy ne kiabáljunk úgy, az igazság úgy is vak.

Ez sok volt.
Ha még azt mondta volna süket.
Erre mintegy varázsütésre kitért az általános verekedés. Új elnököt követeltek, amibe az elnök, tekintettel megrongált egészségi állapotára, a maga részéről is szívesen beleegyezett.

Nyomban meg is ettették a szavazást. Czollstock — a ki megtette magát elnöknek — sötét méltósággal állott fel helyéről:

— Tisztelt polgártársaim, mondta hidegen, két jelöltre fognak szavazni. Bendeguz Loránt és Tolyás Palamed urakra. Felhivok mindenkit, hogy az elnök parancsainak engedelmeskedjék, mert különben kénytelen lennék igénybe venni azt a fegyveres hatalmat, amely a választási idő alatt rendelkezésemre áll.

Méltóságteljesen háta mögé mutatott, hol négy olyan hitelező állott, akiknek az egész társaság adósa volt.

Mind a két párt bizalmi férfiakat küldött ki, ami szintén igen éles viát provokált, mivel olyan itt sem, ott sem akadt, aki a gyülekezet bizalmát kiérdemelte volna.

Az első szavazó Csulalongkorn volt, a ki a szíami király magyarországi utja óta hordja e nevet.

— Mi a neve? kérdezte Czollstock szárazon.

Csulalongkorn nem válaszolt, hanem csettintvén egyet a nyelvével, vidáman a következő kortesnótát énekelte:

Púpos állat a nagy teve.
Loránt vajlon mit is teve? ...
Éljen tehát a kis Tolyás,
Kinek bár az esze hibás. — Tyuhaja!

— Ne énekeljen, hanem beszéljen, szólott az elnök. Előbb mondja, hogy hívják?

— Nagyszerű, hát nem ismer? Azt hiszem, hogy eleget ferbliztunk már együtt...

— Vegye tudomásul, hogy hivatalosan sejtlemem sincs arról, hogy ki áll előttem... Különbben meglátszott arczán, hogy jokedvre hangolta a Tolyás-párt rotájja.

Csulalongkorn végre leszavazott, mire Kázmér, a kitűnő lump jelent meg a választási bizottság előtt. Kázmér strucz-tollat viselt kemény kalapja mellett, s mikor az elnök kérdezte kire szavaz, így zengte el politikai érzelmeit:

Ha a tyuknak füle volna
Mint Tolyás ur olyan volna.
De mivelhogy nincsen füle,
Olyan mint a fülemile.

Éljen Bendeguz!

— Ha rögtön el nem hallgat, mordult rá Czollstock dühösen, lecsukatom... Egyébiránt hogy hívják?

— Kázmér vagyok...

— Hogy írja a nevét?

— Nem értem a kérdést.

— Micsoda betűkkel írja a Kázmér nevet?

— Micsoda betűkkel írom le a Kázmér szót? szólit megbotránkozva a kitűnő vőlegény-jelölt. Csak nem gondolja, hogy i vel vagy y-nal?

— Nem fogadom el a szavazatát, távozhatik!

— És vajlon miért?

— Azért, mert a választói névjegyzékben a Kázmér s betűvel van írva. Így tehát ön nem azonos azzal.

Kázmér ijedten tapogatta meg gyöngyöző homlokát, s az a szörnyű gondolata támadt, hogy a szegény elnök nyilván megröült. Az elnök azonban nem engedte meg, hogy sokáig gondolkozzék, hanem egész hangosan parancsolá —

— Távozzék!

A mi erre következett, nincsen toll, hogy leírja. Megragadták a Bendeguz Loránt pártiak a régi elnök arczképét, melyet közkölségen festettünk meg és azzal Czollstock urat úgy ütötték fejbe, hogy az menten megrendelte sirkövét Tolyás Palamed fejét pedig beszorították a tintatartóba, hogy nem tudta onnét többé kihuzni. A régi elnök, Gömböcz úr elakart illanni, hanem távozása az alapszabályokba ütközött, még pedig olyan erősen, hogy az oldala menten fájni kezdett. E képet nagyban emelte, hogy az időközben megjelent hölgyek konfettit dobáltak a dulakodók közé. Ki tudja hogyan végződött volna a dolog, ha rendőrök meg nem jelennek, s a közgyűlést fel nem oszlatják.

Harmadnapra felkerestem a „Keresztanyád-asztaltársaság“ derék elnökét. Szegény az ágyat, őt magát pedig egy zsák jég nyomta, amelyet az alakuló közgyűlés óta tartott magán. Szemgolyóit mélabúsan veté felém, amelytől úgy megrettentem, hogy nem bírtam szóhoz jutni. Végre is kijelenté, hogy felhagy minden olyan kísérlettel, mely a hosszú téli esték eltöltését s az igazi érdemek megkoszoruzását célozza.

Közgazdaság.

Kereskedelmi ösztöndíjak. Báró Dániel Ernő kereskedelmügyi miniszter kiviteli kereskedelmünk emelése érdekében elhatározta, hogy egy a keleti, mint a tengerentuli államokba kellő kereskedelmi és ipari előkészültségű fiatal kereskedőket küld állami ösztöndíjjakkal, akiknek feladatuk lesz néhány éven át gyakorlatilag tanulmányozva az ottani piaci és beviteli, valamint verseny-viszonyokat, majd ha az illető piaczok a hazai ipar szempontjából alkalmasoknak bizonyultak, ott esetleg állami támogatással is letelepedni s a magyar ipar, illetve gazdaság ténfoglalását előmozdítani.

E célra báró Dániel Ernő kereskedelmi miniszter első sorban az udvari szállítói címek adományozásából befolyt díjakból, Ő Felsége a király külön kikért engedelmevel külön alapot létesített és ennek kamatai fognak ily ösztöndíjak céljára felhasználatni, szükség esetén pótolva a kereskedelmi célokra szolgáló hiteléből.

Ezen alap legfelsőbb engedély alapján „Erzsébet királyné ösztöndíj-alap“ elnevezést nyert és ez idő szerint már 50,000 frtot tesz.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok nem adtnak vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

Sz. M. H.—t. Ha ön azt mondja, hogy az a nő hiú, akkor mit mondott? Semmit. Minden nő hiú s kell is, hogy az legyen bizonyos fokig. A nők hiúsága: erény. Alapjában nem más, mint tetszenivágyás s ez sem más, mint alkalmazkodás az erősebb férfi kedvező indulataihoz. A női természet legbelsőbb lényege, magva ez s az olyan nő, aki nem hiú, már cinikus is egyszersmind, akiben a női jellem legszebb vonása hiányzik.

Hanem talán azt méltóztatik tőlünk kérdezni, hogy mit tartunk róla, mivel hiúságának mindent fölálloz, szerelmet ébreszt maga iránt, azt kigúnyolja s gyönyörködik a t. uraságok szenvedéseiben. Akkor óvakodjék tőle, mint a tüztől, mivel annak a hölgynek szíve nincs Amely nőnek pedig szíve nincs, az a maga nemében a legalsóbb individuumok közé tartozik s ha még oly kivágott ruhában is csillogtatja is fehér vállait, fekete, mint maga Belzebub.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Stowasser János

csász. és kir. udvari szállító, hangszergyáros

Egyesegyedül szabadalmazott, javított **tárogató** feltalálója.

Budapest, II., Lánchíd-utca 5.

Hegedűk 3, 4, 5, 6, 8 frttól feljebb.

Kijátszott régi mester-hegedűk 20, 25, 30, 40 frttól feljebb.

Gordonkák 8, 10, 12, 15 frttól feljebb.

Czimbalmok erőteljes csengő hanggal 35 frttól 300 frtig.

Tárogató ősi magyar hangszer.

Szárnykürtök és trombiták 14, 18 és 20 frt.

Harmonikák erős orgona-hanggal 3, 4, 5, 6, 8 frttól teljebb.

Hegedű vonóval és tokkal 8 frt.

Javitások pontosan és legolcsóbb árban eszközöltetnek.

Zenekarok részére szükséges hangszeres előnyös fizetési feltételek mellett a legjutányosabb árban szállítanak.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Harmonikákról külön árjegyzék kéréndő.

STANDARD
életbiztosító társaság Edinburghban, Angolhon
Alapított 1825.
Magyarországi fiók: Budapest, V., Fürdő-utca 4. sz.

Évi bevétel 27,500.000 korona
Kiutalt nyereségek 150,000.000 ”
Vagyon 220 000.000 ”
Halálesetek folytán kifizetve 450,000.000 ”

A „STANDARD“ kötvényeinek nevezetesebb előnyei:

Kétségtelen biztonság. Alacsony díjak. Szabad világkötvények. Kötvények érvényben tartása díjlesztések elmulasztásánál. Tőkésítés és előre megállapított visszaváltási érték. Megtámadhatatlanság. Feltétlen fizetés öngyilkosság esetében egyévi fennállás után. Szabad háboru biztosítás népfelkelők részére.

Díjtáblázatok kívánatra küldetnek.

Főügynökség Székely-Udvarhelyt: Csillag J.

Névjegyek

100 darabonként lytograph betűvel
40 krtól fölfelé

Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

M. kir. államvasútak

Téli menetrend.

Érvényes 1898. október 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.	V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	ind. Székely-Udvarhely ér.	159		620
731			316	Bikafalva	140		601
743			329	Bögöz	127		547
807			354	N.-Galambfalva	110		530
823			411	Bethfalva	1241		501
831			421	Székely-keresztur	1232		453
848			438	Ujszékely	1203		429
902			454	érk. Héjjasfalva ind.	1148		414
109			1025	Brassó		209	800
921			504	ind. Héjjasfalva ér.		1112	403
951	553	1140	532	Segesvár		1051	340
	654	101		érk. K.-Kapus ind.		945	213
		419		ind. K.-Kapus ér.		943	158
	656	125		érk. Kocsárd ind.		752	1054
	849	433		M.-Vásárhely		1030	115
		1030		ind. Kocsárd ér.		750	1042
	854	443		ná. Kocsárd ér.		555	833
	1046	645		Nagy-Várad		211	342
	231	1117		érk. Budapest ind.		915	830
	750	620					

Az indulási és érkezési idők közép-európai időre vonatkoznak.

Az éjjeli idő esti 600 órától reggeli 550 perczig, a perczeket jelző számjegyek alahuzásával vannak kitüntetve.

Utánnyomat nem díjaztatik.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hirneves háziszor ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomosillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúzná., tag-szaggatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszor, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbirtéku utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter czéjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

Figyelembe!

Van szerencsénk a kávéháztulajdonosok, vendéglősök és korcsmárosok szives tudomására hozni, hogy a tüdővész betegség elterjedése megakadályozása tekintetéből a nagyméltóságú belügyminiszter ur által is elfogadott — s a tekintetes rendőrkapitányság által elrendelt

szabályos pököládák viktartálylyal

érintett rendeletnek megfelelő minőségben jutányos árban alólirt czégnél szerezhetők be.

RÖSLER és GÁBOR

vaskereskedés,
varrógép nagy raktár.

Sorsjegyek kezelése: Budapest IV., Koszinth Lajos-utca 1 sz. — Sorsjegyek káhatók lapunk kiadóhatalában is.

MINDEN SORSJEGY UTÁNFIZETÉS NÉLKÜL
MIND A 6 HUZÁSON JÁTSZIK.

UJSAĞIROK SORSJÁTÉKA

FONYEREMÉNY
100.000
KORONA

5 NYEREMÉNY 20.000 KORONA STÍBBL
AZ ÖSSZES NYEREMÉNYEKET KIVÁNATRA 20% LEVONÁSSAL
AVALLALAT KESZPÉNZBEN VISSZAVÁSÁROLJA

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

Huzás föltétlenül már jövő hó 4-én.